

25. neděle v mezidobí rok A (2026)

1. čtení – Iz 55,6-9

Mé myšlenky nejsou myšlenky vaše.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hleďte Hospodina, když je možné ho najít, vzývejte ho, když je blízko! Ať přestane bezbožník hřešit, zločinec ať (změní) své smýšlení; ať se obrátí k Hospodinu a on se nad ním smiluje, k našemu Bohu, který mnoho odpouští, neboť nejsou mé myšlenky myšlenky vaše ani vaše chování není podobné mému – praví Hospodin. O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho, mé smýšlení od smýšlení vašeho.

Mezizpěv – Žl 145,2-3.8-9.17-18

Blízky je Hospodin všem, kdo ho vzývají.

Každý den tě budu velebit
a chválit tvé jméno po všechny věky.
Veliký je Hospodin a veškeré chvály hodný,
jeho velikost je nevýstižná.

Milosrdný a milostivý je Hospodin,
shovívavý a plný lásky.

Dobrotivý je Hospodin ke všem
a soucit má se všemi svými tvory.

Spravedlivý je Hospodin ve všech svých cestách
a svatý je ve všech svých činech.

Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají,
všem, kdo ho vzývají upřímně.

2. čtení – Flp 1,20c-24.27a

Pro mě život je Kristus.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipanům.

Bratři! Budu moci oslavit na sobě Krista, ať svým životem, ať svou smrtí. Vždyť pro mě život je Kristus a smrt ziskem. Avšak kdybych tady žil dál, mohl bych ještě s užitkem pracovat. A proto nevím, co bych měl volit. Přitahuje mě totiž obojí: mám touhu zemřít a být s Kristem – a to je věc mnohem, mnohem lepší; ale pro vás je zase nutnější, abych zůstal ještě naživu. Jen se chovejte tak, jak to odpovídá Kristovu evangeliu.

Zpěv před evangeliem – srov. Sk 16,14b

Aleluja. Otevři, Pane, naše srdce, abychom naslouchali slovům tvého Syna.
Aleluja.

Evangelium – Mt 20,1-16a

Závidíš, že jsem dobrý?

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Nebeské království je podobné hospodáři, který vyšel časně zrána najmout dělníky na svou vinici. Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici. Když vyšel kolem devíti hodin, viděl jiné, jak stojí nečinně na trhu. Řekl jim: 'Jděte i vy na (mou) vinici a dám vám, co bude spravedlivé.' A šli. Kolem dvanácti a tří hodin odpoledne vyšel znovu a udělal to zrovna tak. Vyšel kolem pěti hodin a našel jiné, jak tam stojí, a řekl jim: 'Co tu celý den nečinně stojíte?' Odpověděli mu: 'Nikdo nás nenajal.' Řekl jim: 'Jděte i vy na (mou) vinici!' Když nastal večer, řekl pán vinice svému správci: 'Zavolej dělníky a vyplat' jim mzdu, začni od posledních k prvním.' Přišli ti, kdo nastoupili kolem pěti odpoledne, a dostali po denáru. Když přišli první, mysleli, že dostanou víc, ale i oni dostali po denáru. Vzali ho, ale reptali proti hospodáři: 'Tady ti poslední pracovali jedinou hodinu, a dals jim zrovna tolik co nám, kteří jsme nesli tíhu dne i horko.' On však jednomu z nich odpověděl: 'Příteli, nekřivdím ti. Nesmluvil jsi se mnou denár? Vezmi si, co ti patří, a jdi. Chci však i tomuhle poslednímu dát jako tobě. Nesmím s tím, co je moje, dělat, co chceš? Anebo závidíš, že jsem dobrý?' Tak budou poslední prvními a první posledními.“

Homilie

Drazí bratři a sestry,

dnešní evangelium nám vypráví o hospodáři, který vyšel ráno najmout dělníky na svou vinici. Některé najal brzy ráno, jiné kolem poledne a další dokonce až hodinu před koncem pracovní doby. A přesto všem dal stejnou mzdu.

Když to viděli ti, kteří pracovali celý den, začali reptat:

„Ti poslední pracovali jedinou hodinu, a tys jim dal stejně jako nám, kteří jsme snášeli tíhu dne a vedro!“

Na první pohled jejich námitka vypadá pochopitelně. Pracovali celý den, a proto čekali, že dostanou více. Jenže Ježíš zde nechce mluvit především o spravedlivé výplatě. Chce nám ukázat něco mnohem hlubšího: **jak snadno se v lidském srdci rodí závist.**

Závist začíná často velmi nenápadně. Podívám se na druhého člověka a začnu se s ním porovnávat:

„Proč on má více než já? Proč se jemu daří? Proč jeho děti jsou úspěšnější? Proč má lepší práci, větší dům, lepší auto? Proč se jemu dostalo něčeho, co já nemám?“

A někdy se závist dostane dokonce i do našeho vztahu k Bohu. Říkáme si: „Já se tolik snažím, chodím do kostela, modlím se, snažím se žít dobře – a přesto má někdo jiný všechno snadnější.“

Právě před tím nás Ježíš varuje.

Hospodář z evangelia totiž říká: **„Nemohu se svým majetkem udělat, co chci? Nebo závidíš, že jsem dobrý?“**

To je velmi důležitá otázka. **„Závidíš, že jsem dobrý?“**

Bůh totiž není někdo, kdo nám rozdává svou lásku podle našich lidských tabulek a podle toho, kdo si kolik zaslouží. Boží dobrota není omezený koláč, ze kterého když dostane více někdo druhý, mně zbude méně.

Když Bůh požehná druhému člověku, **neznamená to, že požehnání ubývá pro mě.**

Proto bychom se měli učit děkovat za to, co máme, místo abychom se neustále dívali na to, co mají druzí.

Máme zdraví – děkujeme Bohu. Máme rodinu – děkujeme. Máme střechu nad hlavou, práci, přátele, možnost přijít do kostela, slyšet Boží slovo a přijímat svátosti – děkujeme.

A především: **máme Boží lásku.**

To je bohatství, které bychom neměli přehlédnout. Možná někdy závidíme druhému člověku jeho majetek, schopnosti nebo úspěch. Ale spíše bychom se měli ptát: **Nezapomněli jsme, co je skutečným bohatstvím?**

Dnešní evangelium nás tedy zve, abychom se přestali tolik porovnávat s druhými. Bůh každého z nás vede jinou cestou. Někoho povolá „brzy ráno“, jiného až „v poledne“ a dalšího třeba „o páté hodině“. Ale každého zve na svou vinici a každému chce dát svůj život.

A proto na konci života nebude nejdůležitější otázka: „**Měl jsem toho více než můj soused?**“ Ale spíše: „**Přijal jsem Boží lásku? A dokázal jsem ji také darovat druhým?**“

Prosme tedy Boha, aby nás osvobodil od závisti a od neustálého srovnávání. Dej nám srdce, které se dokáže radovat z dobra druhých a které umí říci:

„Pane, děkuji ti za to, co jsi dal mně. A děkuji ti také za dobro, které dáváš druhým.“ Amen.